

God gee sy kinders nooit prys nie (1)

Daar is onrus in God se hart. Hartseer. Pyn. Israel is spesiaal vir God. Hy het 'n plan vir sy volk. Hulle is gekies om sy lig in hierdie wêreld te laat skyn! Daarvoor het Hy hulle uit Egipte gaan haal. En Israel is vir God soos sy seun (Eks. 4:22-23). Hulle is inderdaad spesiaal. Maar in verskillende beelde word die afvalligheid van hierdie seun geteken, in beelde wat herinner aan die verlore seun in Lukas 15:11 vv:

- Hulle loop agter afgode aan, Baäl, die god van die Kanaäniete (:2).
- Hulle is soos 'n tiener wat sy ouers se leiding verwerp, hulle erken nie eers dat dit God is wat hulle op hulle babatreetjies gelei het nie (:3).
- Hulle is soos trekdier wat die hele tyd uit die juk uithaak (:4).

Dit doen hulle ten spyte daarvan dat God vir hulle gereeld kos, sorg en liefde gegee het (:4). Alles, sodat God steeds sy sorg en liefde oor hulle kan uitstort, en Israel nie onder die juk van ander, liefdelose gode en lande (Egipte en Assirië) sal beland nie. Hulle hoort by God, want hulle is sy volk! Sy seun, wat 'n voorafskaduwing is van die Seun wat op pad is.

Volharding op hierdie pad het sy gevolge. God laat verwoesting toe (:5-7). En juis daarom is ons hoop nie by mense te vinde nie, maar by God self, deur sy ander Seun. Hy is ook uit Egipte geroep (Matt. 2:15), het alle versoekinge van Satan weerstaan (Heb. 4:15), om uiteindelik te kan uitroep: "Dit is gedoen!" (Joh. 19:30).

Daar is verlossing vir wegloukinders! Omdat God nie sy kinders prysgee nie, het Hy ons finaal as sy kinders aangeneem deur Hom wat die Geliefde is (Matt. 3:17; 12:18)! Mag jy weet dat jy aan God behoort op grond van sy oneindige liefde!

Sing: *Psalm 103-1:7*

Dr. AJ (Braam) Krüger (Benoni)